

HOOFDSTUK

1

GEHEIM

SLOME SLURF

Leven.

Lachen.

Liefhebben.

De wereld was verwickeld in een oorlog die zo onvoorstelbaar gruwelijk was dat die drie dingen belangrijker waren dan ooit.

Ze zijn ook belangrijk voor dit verhaal.

Ons avontuur begint op een heldere, koude decembermiddag in 1940. In Londen, in de dierentuin van Londen om precies te zijn. Daar had een jongetje net iets ontdekt. Iets wat hem aan het lachen bracht, voor het eerst in een heel lange tijd.

‘HAHAHA!’

Het jongetje heette Eric. Hij was elf en had geen ouders meer. Hij was klein voor zijn leeftijd en had oren die naar buiten stonden, waardoor hij het gevoel had zelf overal buiten te staan.



Hij droeg een bril, maar er zat een barst in een van de glazen en hij had geen geld om hem te laten maken.

Zodra de schoolbel ging aan het einde van de dag, stormde Eric zo snel als zijn beentjes hem konden dragen het hek uit. Hij haatte school, want hij werd genadeloos gepest om zijn uitstaande flaporen. 'Flapdrol' noemden ze hem.

Eric had van zijn oma strikte instructies gekregen om rechtstreeks naar huis te komen. Maar hij kon het niet laten om een omweg te

nemen. Hij rende de straten door, behendig de bergen puin ontwijkend. Tussen de wrakstukken van neergehaalde nazi-vliegtuigen, uitgebrande dubbeldekkers en platgebombardeerde gebouwen kon je allerlei avonturen beleven, maar de jongen had geen tijd om te lummelen. O nee. Hij kon niet snel genoeg op zijn favoriete plek van de hele wereld zijn.

De **LONDON ZOO.**



Het leukste aan de dierentuin, naast de dieren, was dat Eric GRATIS binnen mocht! Dat kwam omdat zijn oom daar als dierenoppasser werkte. Eigenlijk was oom Sid de oom van zijn moeder, maar Eric noemde hem ook altijd 'oom Sid'. Eric hielp hem soms bij zijn werk. Hij deed niets liever. Zijn droom was om zelf ooit dierenoppasser te worden. Eric vond dieren veel aardiger dan mensen. Om te beginnen lachten ze niet om zijn flaporen. Sommige dieren hadden zelf flaporen. Maar dat gaf niet. Ze waren allemaal mooi op hun eigen manier.

Eric vond het heerlijk om de dieren te voeren en te wassen en hij vond het zelfs niet erg om hun kooien uit te mesten. Olifantenkeutels konden loodzwaar zijn en je moest met z'n tweeën zijn om ze weg te scheppen.



GIDS VOOR KEUTELSPOTTERS:

